

РЕШЕНИЕ

№ 3452

гр. София, 11.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разглежда дело номер **2652** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Т. Р. Г. против решение от 16.02.2011г. на Софийски районен съд, 4 състав постановено по НАХД № 10146/2009г., с което е потвърдено Наказателно постановление №88716/30.07.09г., издадено от зам. началник Отдел „Пътна полиция“ – С..

Касаторът счита, че районният съдия неправилно е приел за несъществено нарушение констатираните противоречия в акта и НП относно местонахождението на автомобила, който е управлявал. Така в акта се сочи, че се е движил по БУ. Първа българска армия към надлез Н, в лява лента изпреварвайки автомобил в кръстовището. Твърди, че в кръстовището с У. 202-ра е невъзможно да се намира автопатрул и да се развие скорост като тази засечена от радара. Релевират се доводи за липсва на мотиви в решението защо не се кредитират показанията на св. Г в частта им относно пътната обстановка и мястото на проверката. По приложението на материалния закон се навеждат доводи за приложение на чл.3, ал.2 от ЗАНН предвид промяната в санкционната норма на чл.182, ал1, т.4 от ЗДвП.

Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление,

респективно да бъде коригираната санкцията съобразно актуалната редакция на ЗДвП.

Ответникът – С. не се представлява в съдебното производство и не взима становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите в касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е *процесуално допустима*.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на атакуваното съдебно решение съобразно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, съдът намира следното:

За да потвърди наложената „глоба“ по чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП, СРС е приел от фактическа страна, че на 02.07.09 г. в 07.47 ч. жалбоподателят Г. управлявал лек автомобил „Т Корола“ с ДК №СА в гр. С., по бУ. „Илиенци“, с посока на движение от бУ. „Първа българска армия“ към надлез „Н“. Пътното платно имало четири пътни ленти, по две за всяка посока на движение. При кръстовището с пътен възел за У. „202-ра“ жалбоподателят извършил изпреварване с управлявания от него автомобил на бавно движещи се в дясната лента на пътното платно товарни автомобили, със скорост от 83 км/ч. в лявата лента на пътното платно. Скоростта е засечена от служители на С., осъществяващи контрол по движението, с техническо средство радар TR 4 №001, като жалбоподателят е спрял и показанията на техническото средство са му показани в момента на проверката. За констатираното превишение на скоростта е съставен АУАН № 251201/02.07.09 г. от Р, на длъжност „командир на отделение“ при 02 РУ – С., въз основа на който е издадено и оспореното пред СРС наказателно постановление.

Въз основа на така установените факти, които се подкрепят от събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът, в решаващия си състав е обосновал правни изводи за наличие на административно нарушение по чл. 21, ал.1 от ЗДвП, извършено от санкционирания водач и законосъобразност на наложената му санкция.

Така постановеното решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон при преценката на съда, че АУАН е съставен от орган, притежаващ материална компетентност по чл. 189, ал.1 от ЗДвП. Съгласно чл. 218, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН за валидността, допустимостта и приложението на материалния закон – касационната инстанция следи служебно.

В конкретния случай СРС е изпълнил служебното си задължение да изиска доказателства установяващи компетентността на актосъставителя по чл. 189, ал.1 от ЗДвП и с нарочно определение от 08.09.2010г. е изискал от ответника да представи доказателства дали лицето е от категорията на служителите, изброени

в Заповед № Из-993/04.06.2009г. на министъра на вътрешните работи. В тази връзка от страна на С. са представени удостоверение на началник отдел Човешки ресурси рег. № 959/21.09.2010г. и Заповед рег. № 11725/02.11.2007г. на директора на С., издадена въз основа на Заповед № Из-189/08.02.2007г. на министъра на вътрешните работи.

От така представените доказателства се установява, че актосъставителят, главен полицай Р към момента на съставяне на процесния АУАН е заемал длъжност командир на отделение, в група „Охрана на обществения ред” при 02 РУ – С., категория Д.

Но представената по делото Заповед рег. № 11725/02.11.2007г. на директора на С. е неотнормирана по време към правомощията на този служител съгласно т.1.3 от Заповед № Из-993/04.06.2009г. и не представлява годно доказателство, установяващо компетентност на актосъставителя Б към 02.07.2009г. когато е съставен процесния АУАН. Съображенията на касационната инстанция са следните:

Съгласно т.1.3 от цитираната заповед на министъра на вътрешните работи от 04.06.2009г. служителите, категория „В”, „Г”, „Д” и „Е” от звената Охранителна полиция в ОДМВР и С. могат да съставят актове по чл. 189 от ЗДвП на обслужваната от тях територия след проведено обучение и проверка на знанията им по ЗДвП и въз основа на **ежегодна поименна заповед** на директорите на ОДМВР и С.. Съгласно т.3 от заповедта длъжностните лица по т.1.3. полагат изпит за познаване на Закона за движение по пътищата. По силата на т.10 от същата заповед изпитът по т.3 за 2009г. следва да се проведе до 30.06.2009г. Със Заповед № Из-993/04.06.2009г. се отменя Заповед № Из-189/08.02.2007г. на министъра на вътрешните работи.

От анализа на така представените по делото доказателства се налага извод, че от 04.06.2009г. компетентността по чл. 189, ал.1 от ЗДвП за служителите от категория „В”, „Г”, „Д” и „Е” в звената Охранителна полиция на ОДМВР и С. /по т.1.3 от Заповед № Из-993/04.06.2009г./ се определя **ежегодно**, при наличието на следните предпоставки: положен изпит за познаване на ЗДвП и поименна заповед на директора на съответната областна дирекция, респективно директора на С.. В конкретния случай от страна на ответника не се представя заповед за определяне на компетентност по т.1.3 по отношение на Р Б за 2009г. Представената Заповед рег. № 11725/02.11.2007г. на директора на С. не представлява такова доказателство, тъй като е издадена въз основа на отменената Заповед № Из-189/08.02.2007г. на министъра на вътрешните работи, която не е предвиждала изискване за ежегодно поименно определяне на служителите от звената на Охранителна полиция с компетентност по чл. 189, ал.1 от ЗДвП и най – вече поради това, че тази оправомощителна заповед е издадена въз основа на протокол за проведен изпит от 2007г., а не въз основа на протокол, удостоверяващ изпит, проведен за 2009г., каквото е изискването на т.10 от действащата Заповед № Из-993/04.06.2009г. Към момента на съставяне на процесния АУАН на 02.07.2009г. срокът за провеждането на изпита за 2009г. е

изтекъл /до 30.06.2009г./ Въпреки изричните указания на съда ответникът не представя в съдебното производство доказателства, че лицето отговаря на изискванията на т.1.3 от заповед № Из-993/04.06.2009г.

С оглед на така установените факти, следва да се приеме за недоказана компетентността на актосъставителя по чл. 189, ал.1 от ЗДвП. В тежест на административнонаказващия орган е да установи образуването на административнонаказателното производство от надлежно оправомощени длъжностни лица. В процесния случай това обстоятелство не е установено, поради което и само на това основание, издаденото срещу Т. Р. П наказателно постановление се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Като е достигнал до правни изводи за спазване на законовите изисквания при ангажиране административнонаказателната отговорност на касатора, СРС е постановил решение в противоречие с нормата на чл. 189, ал.1 от ЗДвП - касационно отменително основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК. Предвид обстоятелството, че съдът не е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила като е изпълнил задължението си да попълни делото с доказателства относно компетентността актосъставителя и такива не са представени от ответника, спорът следва да бъде решен по същество като се отмени решението и наказателното постановление изцяло.

За пълнота на изложеното следва да се посочи, че доводите в касационната жалба относно съществени нарушения при описанието на нарушението в АУАН и НП относно местонахожданието на автомобила и посоката му на движение са неоснователни. Пропускът да се посочи крайната точка на посоката на движение в НП – „надлез Н” не представлява съществено нарушение, тъй като по никакъв начин не е ограничил правото на защита на санкционирания водач в конкретния случай. Още повече, че тази посока на движение не е спорна в процеса – същата се установява от изложената скица във възражението на водача против АУАН и от показанията на свидетелите очевидци – св. Б и св. Г. Обстоятелствата относно описаното в АУАН изпреварване на други автомобили в кръстовището, както и тези относно местонахождението на автопатрула и мястото, където е спрял водача, извършил нарушението в разглеждания случай не са от естество да променят установената по делото фактическа обстановка по отношение констатираното превишение на скоростта за движение по чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

Предвид наличието на основания за отмяна на наложената административна санкция изцяло, не следва да се обсъждат и доводите за приложение на чл.3, ал.2 от ЗДвП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, С. - ГРАД, ОСМИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 16.02.2011г. на С районен съд, 4 състав постановено по

НАХД № 10146/2009г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 88716/30.07.09г., издадено от зам. началник Отдел „Пътна полиция“ – С., с което на Т. Р. Г. е наложена глоба в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец на основание чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата за нарушение на чл.21, ал.1 от същия закон.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ